

Ženevský autosalon

Strana 9

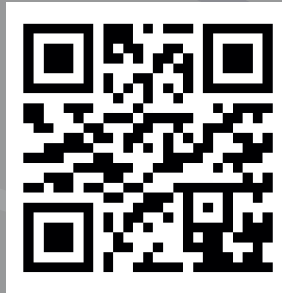

Aktuální informace o dění ve škole i mimo ni se vždy dočtete na školním Facebooku. Zde jsou okamžitě a pravidelně umisťovány všechny zprávy z různých akcí, jako jsou exkurze, školení, besedy, výlety a další mimoškolní aktivity.

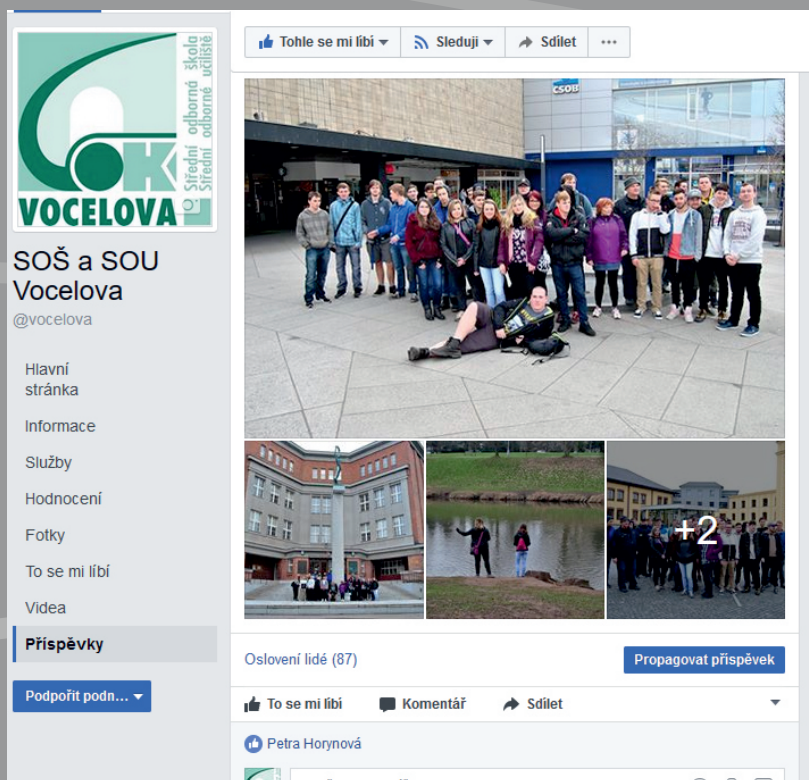
facebook

WEB:

LIKE-něte si nás na [facebook.com/vocelova](https://www.facebook.com/vocelova) a dostávejte nejnovější zprávy z dění na škole i mimo ni. Nebuďte mimo, zůstaňte v obraze!

Vaše názory a náměty ke školnímu časopisu, webu a sociálním sítím nám můžete posílat jen ze školních e-mailů na: redakce@sosasu-vocelova.cz

Obsah

Reporty z akcí	2
Dobrá práce oceněna	2
Na začátku jsou jen kusy železa.....	2
Den otevřených dveří na KARIM	3
Město, kde studuji.....	3
Jak se vyrábí autobusy?.....	4
Instalatéři z Vocelovky opět úspěšní	5
Autoopravář Junior 2017.....	5
ENERSOL 2017	6
Klempíři na bedně	7
Pojďte procovat k nám	7
Teď už jen ta maturita	8
Ženevský autosalon	9
Ze života žáků	11
Jsme výjimeční - rozhovor s Nathálií Jaklovou	11
I trochu šťastná náhoda.....	13
V hlavní roli paličky.....	14
Za kulturou	15
Průvodce seznamem četby k maturitě.....	15
Jsme snad všichni Angličané, ne?.....	16
Tipy na web.....	17
Obrazem	18

Milí čtenáři,

přinášíme nové číslo časopisu plné zajímavostí a zpráv ze života Vocelovky. Opět byli v pohotovosti reportéři, kteří pro Vás připravili mnoho poutavých článků a fotek. Každý si určitě vybere a těšit se můžete na stálé rubriky i na čtení o mimořádných událostech.

Co tedy v dubnovém vydání najdete? Každoroční zájezd na ženevský autosalon je doplněn bohatým programem, který pečlivě vybíráme, aby přinesl pro všechny zúčastněné nejen nové informace, ale také zajímavé zážitky. Nejinak tomu bylo i letos. Společnými silami jsme opět odhalili skryté talenty naší školy, a to na scéně divadelní i v oblasti hudební. A protože se blíží květen, maturanti jistě ocení Průvodce seznamem četby k maturitě.

Víte, kdo z Vás si plní sen, když drží paličky na bicí v ruce? Co zajímavého bylo k vidění na exkurzi do Švýcarska? Zalistujete i "zalistujete" v následujících stránkách a dozvíte se nejen odpovědi na otázky.

Pohodové i poučné čtení vám přeje redakce časopisu Wocogozin.

Dobrá práce oceněna

Je únorové úterní odpoledne. Část žáků naší školy už je doma, část na cestě ze školy. Někteří se ještě snaží soustředit z posledních sil na výuku a zhruba desítka žáků se schází se svými třídními učiteli a panem ředitelem v „zasedačce“. Jedná se o studenty, kteří opakovaně věnovali svůj volný čas škole a v rámci dnů otevřených

dveří se starali o návštěvníky a zájemce o studium. Ti nejpilnější se škola rozhodla odměnit prostřednictvím KRPŠ.

Ředitel naší školy, Ing. Vladislav Košťál, žákům poděkoval za vzornou reprezentaci a kvalitně odvedenou práci nad rámec školních povinností. Věříme, že spolupráce se studenty v tomto duchu bude nadále pokračovat a bude stejně úspěšná a přínosná jako nyní.

Na začátku jsou jen kusy železa...

Na začátku jsou jen kusy železa, přesněji řečeno různé nařezané kusy profilovaného železa, ať už z obyčejné oceli nebo v provedení nerez. A na konci? Na konci je nový autobus!

O tom se mohli přesvědčit studenti naší školy ze tříd 4. MA (obor Dopravní prostředky a Autotronik) a 3. MA (obor Autotronik) pod vedením svých

pedagogů Lukáše Pozlera, Vladislava Kulhavého a Zdeňka Bláhy v úterý 7. února 2017 na exkurzi ve výrobním závodě autobusů SOR Libchavy.

K vidění byla výroba od surového železa, svařování nosné rámové konstrukce přes montážní dílny, lakovnu až po finální výrobek. Výroba autobusů je z více jak 90% manuální, nejde o séri-

ovou výrobu na lince, každý autobus je vyráběn na základě předchozí objednávky zákazníka a plně přizpůsoben jeho požadavkům.

Vzhledem k tomu, že někteří zúčastnění studenti absolvovali praxi ve společnosti Iveco (bývalá Karosa), mohli porovnat odlišnosti ve výrobě.

Den otevřených dveří na KARIM

Klinika anesteziologie, resuscitace a intenzivní medicíny (KARIM) patří mezi mladší kliniky Fakultní nemocnice Hradec Králové. Objem poskytované péče a komplexnost provozovaných činností ji však řadí mezi čelní pracoviště tohoto typu v České republice. A právě na konci března se naši "áčkaři", tedy žáci 1. A, 2. A a 3. A, zúčastnili Dne otevřených dveří této kliniky. Od městských lázní se výše uvedené třídy přemístily přes Velké náměstí, Krajský úřad Královéhradeckého kraje, zimní stadion, okolo Univerzity Hradec Králové a Studijní a vědecké knihovny Hradec Králové do Fakultní ne-

mocnice. Na oddělení Emergency se žáci seznámili s přístroji, které jsou potřebné k resuscitaci pacienta, s resuscitačními pomůckami a dalšími edukačními materiály, s ukázkami první pomoci na resuscitačních modelech a s ukázkami péče na modelových situacích.

Žáci měli také možnost si prakticky vyzkoušet první pomoc (nepřímá masáž srdce) a dozvěděli se základ nutný pro zahájení resuscitace.

Akce byla velmi zdařilá, protože získali nejen cenné informace pro záchranu lidského života, ale zároveň byla naší škole nabídnuta bližší spolupráce v příštích letech.

Město, kde studuji

Kulturně-historická exkurze s přesahem do cizího jazyka, tak lze pojmenovat exkurzi, kterou absolvovala naše 1. MP na konci března. Nejdříve jsme si připomněli Hradec Králové jako královské věnné město, zavzpomínali jsme na Přemyslovce a dobu středověku. U Východočeského muzea

jste si zopakovali kulturní znalosti v opačném sledu. Začali jsme stavbami známého

architekta J. Kotěry a jeho žáka Josefa Gočára. Podloubí na Velkém náměstí spolu s Bílou věží nám umožnilo vrátit se do období renesance, k odsokou do gotické kultury a společnosti posloužil katedrálí kostel sv. Ducha.

S Bílou věží jsme spojili také látku z češtiny, a sice psaní předpon s-, z- a vz-.

V Jiráskových sadech jsme zabrousili virtuálně směrem na východ a popovídali si nejen o pravoslavném náboženství, ale o náboženstvích všeobecně. Dostali jsme příleži-

tost promrskat si jedno z maturitních témat z angličtiny, tedy „Město, kde studuji“. Přestože nebyl zrovna teplý a sluncem zalitý den, exkurze se vydařila, pobavili jsme se a druhý den už jsme opět usedli do školních lavic.

Jak se vyrábí autobusy?

Společnost Iveco Czech Republic, a. s. je dnes jedním z největších výrobních závodů značky Iveco Bus. Do výroby této společnosti ve Vysokém Mýtě se vypravila naše 2. MA spolu s 1. MA v druhé polovině března. Na začátku celé exkurze proběhla přednáška o historii firmy a poté jsme vyrazili podívat se do samotné

výroby. Viděli jsme, jak se za pomoci strojů za poměrně krátkou dobu svažují rámy, zažili jsme proces, při kterém se karosérie ponoří do hluboké lázně, aby byla získala ochrannou vrstvu proti korozi, a nakonec jsme zhlédli, jak

pracovníci montují příslušenství a interiér do autobusů. Z exkurze jsme se vrátili nadšení, viděli jsme mnoho zajímavostí a přivezli si nové poznatky.

Lukáš Mach (2. MA)

Instalatéři z Vocelovky opět úspěšní

Petr Veselý a Viktor Lupínek se dne 28. 2. 2017 zúčastnili XX. ročníku krajského kola soutěže odborných dovedností žáků 3. ročníků středních odborných učilišť v oboru instalatér. Letošní ročník pořádalo Střední odborné učiliště plynárenské Pardubice. Královéhradecký a Pardubický kraj reprezentovali žáci

z Hradce Králové, Pardubic, Svitav a Žamberka. Soutěž byla již tradičně rozdělena na teoretickou a praktickou část. V teorii pomocí počítače žáci odpovídali na testové otázky. Praxe zahrnovala šest praktických témat, například spojování potrubí z různých materiálů dle přiložených výkresů, montáž zařizovacích

předmětů a výtokových armatur. Obě části byly hodnoceny nezávislou komisí. Naši žáci v celkovém hodnocení stanuli na bedně. Petr Veselý získal druhé místo a Viktor Lupínek obsadil třetí pozici. Oba postoupili do republikového kola.

Autoopravář Junior 2017

Autoopravář Junior 2017 je tradiční soutěž vyhlášená pro žáky třetích ročníků oborů vzdělání autotronik, automechanik, karosář a autolakýrník. Na schůzi, která předcházela vlastní soutěži, byl vybrán pořadatel soutěže a byl určen postupový klíč.

Rozhodlo se, že každou školu v jednotlivých oborech budou reprezentovat dva žáci, kteří se ve školních kolech umístili na prvním a druhém místě. Organizátorem se stala naše SOŠ a SOU Hradec Králové, Vocelova.

Soutěž pro obor vzdělání automechanik se uskutečnila dne 8. 3. 2017 v Centru odborného vzdělávání pro automobilový průmysl a dopravu ve Vážní 1098, kde se utkali žáci naší školy s žáky SŠTŘ Nový Bydžov. Budoucí automechanici v teoretické části odpovídali na testové otázky, které byly zaměřeny na jejich odbornost, poznávali a určovali zařízení a díly používané při opravách příslušenství a silničních motorových vozidel. V praktické části diagnostikovali závady, které následně odstraňovali. První místo získala „Vocelovka“ zásluhou

Vlastimil Vendlera. Tímto umístěním se připojil k přímému postupu dalších žáků naší školy v oboru karosář, autolakýrník a autotronik. Postupující žáci budou reprezentovat Královéhradecký kraj i školu, která je do soutěže nominovala.

K dobrému umístění našich žáků bezesporu přispělo i velmi kvalitní vybavení dílen současnou diagnostickou technikou a moderními učebními pomůckami.

ENERSOL 2017

Už řadu let, přesněji řečeno sedm, se naše škola pravidelně účastní soutěžně-vzdělávacího projektu na témata obnovitelné zdroje energie, úspory energií a snižování emisí v dopravě známého pod názvem ENERSOL.

V letošním ročníku se školního předkola zúčastnilo na 40 ekologicky zaměřených prací žáků prvního, druhého a třetího ročníku maturitního studia. Jmenujme namátkou některá z mnohých zajímavých témat, která se v pracích objevila: vodní elektrárna, čistička odpadních vod, solární panely, geotermální elektrárny, třídění odpadů a ekologie, elek-

tromobily, nízkoenergetická domácnost a další. Bohužel, autoři většiny prací nerozpracovali a nerozvinuli získané informace, a tak bylo mnoho zajímavých námětů ukončeno. Zde jsou určitě rezervy, které lze využít v příštích ročnících. Všechny práce soutěžily v oboru ENERSOL a praxe. Je škoda, že se neobjevila žádná práce v dalších dvou oborech ENERSOL a inovace a ENERSOL a popularizace, kde bývá pravidelně daleko menší počet prací, a tím pádem větší šance na postup.

Do užšího výběru postoupilo několik prací, z nichž pak porota vybrala tři žáky pro postup do krajského kola. Byl to Jan Gottwald ze třídy 2. MP s prací na téma „Bioplynová stanice“, dále Radek Vik ze třídy 3. MA s tématem „Ekologická likvidace vozidel“ a Otakar Bárta z téže třídy, je-

hož práce s názvem „Ne vše, co se ekologicky jeví, ekologické je“ řeší problematiku aditiv do paliva motorových vozidel.

Nutno konstatovat, že se naši žáci v krajské přehlídce rozhodně neztratili, i když letos hodně zapracovala nervozita, která na jejich vystoupeních s prezentací jinak velice dobrých prací byla vidět a která je asi připravila o lepší pořadí. Každopádně se všichni tři umístili v první desítce.

Nejlepší z nich – Otakar Bárta – se stal členem reprezentačního družstva Královéhradeckého kraje na celostátní přehlídce v Pelhřimově.

Klempíři na bedně

Karel Sedlák a Jan Jezdinský se zúčastnili již 20. ročníku soutěže odborných dovedností oboru středního vzdělání KLEMPÍŘ, která se konala pod záštitou hejtmanky Středočeského kraje v Praze a Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů ČR. Soutěžilo celkem pět družstev z Hradce Králové, Prahy, Plzně, Jihlavy a Stochova. Každou školu reprezentovali 2 žáci. Soutěž se skládala z praktické části, v níž žáci provedli oplechování makety sedlové střechy s odvětraným hřebenem a dvěma prostupy

(arkýř a komín). Další část soutěže tvořila teorie, kdy žáci odpovídali na 25 otázek. Slavnostní vyhlášení výsledků proběhlo v prostorách Kulturního domu ve Stochově. A jak to všechno dopadlo? Vítězem soutěže se stala Střední škola služeb a řemesel ve Stochově, na krásném 2. místě se umístila naše SOU a SOŠ Hradec Králové, Vocelova a 3. příčku obsadili žáci ze Středního odborného učiliště stavebního v Plzni. První tři družstva si tímto úspěchem zajistila postup na celostátní kolo SOD do

Brna, konané v dubnu na Výstavišti Brno.

Pojďte pracovat k nám

Na závěr prvního pololetí naši školu navštívil zástupce firmy Arriva Martin Holický s nabídkou zaměstnání pro studenty. Beseda s ním proto byla určena žákům maturitních ročníků. Arriva je celoevropská dopravní společnost, která provozuje dopravu ve 12 evropských zemích. Do české autobusové dopravy vstoupila v roce 2006, od roku 2013 je také součástí železniční dopravy v Česku. Pan Holický pracuje ve firmě jako vedoucí provozní oblasti a v rámci východních Čech šéfuje asi 130 řidičům a 4 dispečerům, kteří se starají o hladký průběh přepravy autobusem.

Pro naše studenty připravil pan Holický, mimochodem taktéž bývalý student naší školy, nabídku jednoho či dvou volných pracovních míst na pozici dispečer pro Pardubický a Královéhradecký kraj. Pro výkon této profese zájemci potřebují disponovat organizačními schopnostmi, ochotou učit se novým věcem a nemělo by jim dělat problémy operativně řešit nečekané situace během přepravy. Náplní práce je komunikace s řidiči na trase a pomoc při řešení problémů (např. neopravitelná porucha, díky počasí neprůjezdné komunikace a hledání objízdne trasy, vedení

dopravní dokumentace či správa vozového parku).

Vzhledem k velikosti firmy (celkový obrat jen v ČR činí přes 4 miliardy korun, provozuje přes 13 000 spojů denně, zaměstnává téměř 3 200 lidí) je garantováno solidní zázemí a možnost profesního růstu. Že to zní dobře? Pak tuto nabídku berte jako silnou motivaci k poctivé přípravě na maturitní zkoušku. Jej úspěšné složení je totiž podmínkou pro případné uchazeče. Nebo jste ještě nepřemýšleli o tom, co byste rádi po maturitě dělali? Není už ten správný čas?

Jaroslav Pechl (4. MP)

Ted' už jen ta maturita

Ani letošní rok nevynechala Vocelovka plesovou sezónou.

Natáhli jsme taneční střevice, protože se v sále Kulturního domu Střelnice uskutečnil školní maturitní ples, na který se všichni dlouho těšili. Již v podvečer probíhal sálem veselý ruch plný nejen radostného očekávání, ale také na-

pětí, jak to všechno dopadne. Ples byl oficiálně zahájen proslovem ředitele školy Ing. V. Košťálem. Následovalo předtančení taneční školy BONSTEP ve standardních tancích. Další část programu, na kterou se všichni nejvíce připravovali, byly nástupy tříd a šerpování. Jednalo se poprvé nejen o maturitní obory, ale i o konečné ročníky oborů učebních. Poté nastalo rozptýlení v podobě dalšího tanečního vystoupení školy BONSTEP, která tentokrát zabrousila do Latinské Ameriky, a vystoupení POLE DANCE z Jab-

lonce nad Nisou. Začala volná zábava a losování hlavních cen plesu.

O půlnoci nechybělo tradiční zašlapování šerp. Veselí budoucích maturantů a absolventů bylo ukončeno v pozdních nočních hodinách.

Ženevský autosalon

Dlouho očekávaný zájezd do Švýcarska konečně přišel a osmého března se všichni účastníci zájezdu sešli před školou o půl deváté večer. Okolo deváté jsme se pohodlně usadili na svá místa, zavazadla uložená a učitelé nás naposledy zkontrolovali, zda jsme opravdu všichni. Cesta může začít. Již po prvních kilometrech směr Praha začalo vydatně pršet.

Počasi dodrželo svou tradici, loni dokonce sněžilo. V Praze proběhla první přestávka, kde došlo k výměně řidičů, následně jsme se vydali směrem k hraničnímu přechodu Rozvadov a přešli německé hranice. Většina z nás Německo prospala. Cesta utíkala plynule, obávané kolony se nám vyhnuly. Po pauze jsme zamířili k rakouským hranicím. Jižní sousedy jsme nechali za sebou během chvilky a přes hraniční přechod Lustenau-Au vjeli do Švýcarska, kde nás ihned uchvátila tamější krajina. Prvním cílem bylo město Luzern a jeho dopravní muzeum, ve kterém jsme plánovali strávit

většinu dne. Že je to moc dlouho? Byli jsme rychle vyvedeni z omylu. Dopravní muzeum v Luzernu je největší muzeum tohoto typu v Evropě. Nezavírá na jediný den v roce a navštíví ho nespočetně návštěvníků ročně. A my patřili mezi ně. Po vstupu jsme se vydali na průzkum a snažili se poznat vše, co muzeum nabízí. Svezli jsme se po areálu na menším provedení trolejbusů nebo na člunech, procházeli si interiéry muzea. Bavili jsme se naprosto všichni. Nejvíce nás však zaujal letecký simulátor, který jsme každý zkusil minimálně třikrát. Neobvyklé žákovské zaujetí přimělo pedagogický dozor, aby okusil, jaké je řídit stíhačku.

Po návštěvě muzea jsme pokračovali do Francie, kde nás čekalo ubytování v městě Pontalier. Hotel typu F1 jsme uvítali s nadšením. Den byl přeci jen dlouhý a my museli načerpat nové síly na následující program. Proto jsme už kolem desáté večer spořádaně leželi v postelích připraveni ke spánku a těšili se

na další den. Odjezd do Ženevy byl naplánován na sedmou ranní a již v devět hodin jsme dorazili na místo. Vrchol celého zájezdu přišel - ženevský autosalon. Rozdělení do menších skupin jsme vpluli do výstaviště, kde byl dán několikahodinový rozchod. Každý jsme s volným časem naložili po svém.

Někteří prošli autosalon rychle a vydali se prohlédnout okolí, někteří se krásy vystavených aut nemohli nabažít. Okolo šesté hodiny se celá výprava sešla zpět u autobusu a my si to zamířili domů. Někteří se domů těšili, jiní by ve Švýcarsku zůstali déle. Ale co naplat, čas se náchýlil a exkurze je za námi. Do Hradce Králové jsme přijeli okolo sedmé ráno. Poděkovali řidičům za pohodlnou cestu, rozloučili se s učiteli a každý se vydal jiným směrem. Zájezd se nám všem velice líbil, vrátili jsme se plni zážitků a dojmů.

Nikola Mádlová (1. MP)

Jsme výjimeční - rozhovor s Nathálií Jaklovou

V minulém čísle si čtenáři mohli přečíst rozhovor s Danielem Skvrnou, který se věnuje divadlu jako člen technického zázemí. V dnešním čísle divadlem pokračujeme, rozhovor však bude s dívkou, která pro ochotnický divadelní spolek maluje kulisy a zároveň v něm hraje. Onou zajímavou dívkou je Nathálie Jaklová ze 4. MP

Ahoj Natálko, slyšela jsem, že hraješ divadlo. Kde to probíhá? Co je to za spolek (soubor)?

Ano, opravdu účinkuji v divadle. Jedná se o ochotnické divadlo u nás v Předměřicích nad Labem. Náš soubor nemá

žádný specifický název. Vždy se představujeme jako Divadlo z Předměřic.

Jak a kdy ses k hraní divadla vlastně dostala?

V divadle účinkuji už delší dobu. Začala jsem již někdy v osmé třídě na základce. Naše bývalá třídní učitelka byla v tomto souboru a mně s kamarádkou většinou dávala úkoly, abychom jim něco namalovaly. Poprvé jsem soubor poznala, když se jednalo o malování velikých kulis a já jsem musela malovat na jejich zkušebně. Poté jsem šla na střední školu. A zjistila jsem, že můj učitel TV je vlastně režisér. V té době chystali pohádku pro děti a mě požádali o namalování kulis zámku a zámecké zahrady. Později za mnou přišel ve škole pan učitel a požádal mě, jestli bych nezkusila za-

hrát jednu roli, že jim chybí člověk. A že se jedná asi o 5 vět. Dlouho jsem neváhala a řekla jsem si, že to zkusím.

Co všechno ve svém divadelním souboru děláš?

V tomto souboru spíše maluji kulisy, hrála jsem jen jednou. Ale už připravujeme další hru, kde se budu spíše zaměřovat na herectví.

Jaké role ztvárňuješ?

V pohádce jsem ztvárňovala Zlobohu, to byla nadpřirozená postava. Byla jsem bohyně podzemí. Napomáhala jsem těm špatným. A teď připravujeme komedii, v které budu hrát sekretářku. Jde o roli krásné blondýny, která má úžasnou postavu, ale je úplně tupá. Tuto roli mám na půl ještě s kamarádkou. Na tuto roli se hodně těším, ale zároveň se ji obávám.

Jaké hry hrajete?

Hry hrajeme různé, většinou střídáme komedie s pohádkami. Při výběru hry hodně záleží na obtížnosti, aby to nebylo dlouhé, a hlavně sledujeme počet obsazení v té které hře. Tak je to střídavé, máme tam lidi, kteří jsou v tom souboru několik let a stále se drží.

Někteří odejdou a zase se vrátí, a pak někdo při-

jde jako nový a zjistí, že ho to nebaví.

Jak dlouho se chceš tomuto zajímavému koníčku věnovat?

U tohoto koníčka bych chtěla zůstat, hlavně ale také záleží na tom, co budu dělat po škole a zda na to budu mít čas.

I trochu šťastná náhoda

Každý člověk má plnou hlavu nápadů. Kvalita některých idejí je při nejmenším sporná, jiné nápady znamenají naopak velký přínos. A právě do té druhé skupiny řadím svůj nápad, který se týká mé praxe.

Dostal jsem chuť zkusit něco nového a údajně naprosto jiného, než jsem zažíval loni na odborném výcviku ve škole. První den praxe v novém školním roce jsem se vydal zařizovat potvrzení na formulář, že nás firma opravdu na praxi přijímá. Při hledání „hostitelské“ firmy mi hodně pomohl internet a možná ještě víc přispěla také šťastná náhoda. V mém případě rozhodně neplatilo okřídlené „náhoda je blbec“. Firma s názvem VČ autoservis má opravárenskou dílnu s velmi dobrým vybavením (na geometrii, diagnostiku, testování tlumičů i brzd), dokáže zajistit vlastními silami dopravu nepojízdných vozidel, provádí STK, měření emisí, a

dokonce provádí i přestavbu aut na LPG. Po noci, kdy se mi nespalo moc dobře, protože jsem nevěděl, co mě čeká, jsem tedy nastoupil do nového prostředí. Uvítali mě velmi dobře, rychle jsme se seznámili a měl jsem pocit, že jsem mezi ostatní docela dobře zapadl. Byl jsem poslán rovnou se převléknout a hned na mě čekala práce. Úplně sám jsem měl vyměnit brzdové destičky na Audi A3. Vykulil jsem oči a stál, protože jsem nevěděl pořádně, kde najdu potřebné nářadí. Nestihl jsem si to pořádně zapamatovat, přestože jsem absolvoval prohlídku po pracovišti. Vzpomněl jsem si na přísloví o líné hubě a šel jsem pana vedoucího požádat o radu, abych nestál a nekoukal až do konce pracovní doby. Se zadaným úkolem jsem se nakonec vypořádal dobře, i když jsem byl hodně nervózní. Kolegové mě pochválili a asi se jim ulevilo, když zjistili, že dostali použitelného spolupracovníka. Samozřejmě se mi podařilo udělat i chybu, to se stane občas každému, ale reakce mě mile překvapila – místo nadávání jsme se rychle vrhli na nápra-

vu. Nejtěžší práce, kterou jsem dostal, byla demontáž převodovky pod velkým časovým tlakem, ale určitě jsem ještě nevyzkoušel všechny činnosti v dílně, např. k přestavbě auta na plyn mě ještě nepozvali, naštěstí, to je hodně složité.

S pracovní dobou jsem docela spokojený, pracuji od 7 do 14:30. Přestávku míváme od půl jedné do jedné, ale vše záleží na domluvě se šéfem a na rozdělané práci. Vážím si toho, že ve zmíněné firmě můžu pracovat, cítím se výborně v tamním prostředí. Doufám, že získám od kluků další cenné rady a zkušenosti, že mi prozradí ještě nějaké fígle a vychytávky pro práci a že ve firmě budu moci zůstat i poté, co už nebudu potřebovat jen praxi, ale opravdové a poctivé zaměstnání.

Libor Čapek (2.H)

V hlavní roli paličky

Hrát na bicí byl můj sen už od malička. Líbilo se mi, že bubeník dokáže hýbat každou končetinou v jiném rytmu. Se svým snem jsem se svěřil rodičům, ale narazil jsem – prý je vybavení moc drahé a neměl bych je kam umístit, takže bych stejně nemohl trénovat. Musel jsem si poradit, abych dokázal, že mě hraní baví a že investice určitě nebude zbytečná. Moje první bicí byly složené ze čtyř polštářů. Ano, čtete dobře. Celý rok jsem vydržel tlouci do polštářů a napodobovat profesionály.

Vyplatilo se a máma mě přihlásila do umělecké školy na kroužek hry na bicí. Pochopila totiž, že můj zájem o tento hudební nástroj je opravdový. Abych měl na co hrát, dostal jsem bicí, ovšem pouze elektronické. Samozřejmě jsou podstatně lepší než polštáře, měl jsem však trochu jinou

představu, k jejíž realizaci jsem směřoval.

Po dvou letech poctivého tréninku a učení se mi podařilo najít kapelu. Pořád jsem ale měl jistý handicap, a sice ten, že jsem disponoval pouze elektronickými bicími. Tolik jsem toužil po akustických!

Proto jsem si loni v létě našel brigádu a celé prázdniny jsem pracoval jako šroubek. Koncem léta jsem konečně nashromáždil dostatek peněz, abych si mohl koupit slušné akustické bicí. Ty elektronické jsem samozřejmě neodepsal, jsou doma, můžu si bít se sluchátky, jak chci, a nikoho neruším. Akustické jsem umístil

na chalupu, kam jezdíme 1-2x týdně, abych nevyšel ze cviku. Přestože s kapelou PEL-MEL, která funguje již od roku 2005 a má mnoho zkušeností, vymetáme koncerty, stále chodím do umělecké školy, pořád se mám co učit. Jako skupina se scházíme každý týden o víkend, ostatní členové už chodí do práce a ve všední dny se nemáme šanci potkat. Většinou koncertujeme v okolí Dobrušky, ale vystupujeme také v Hradci Králové, a dokonce u našich severních sousedů, tedy v Polsku. Více o nás můžete najít na <http://www.pel-mel.unas.cz/>

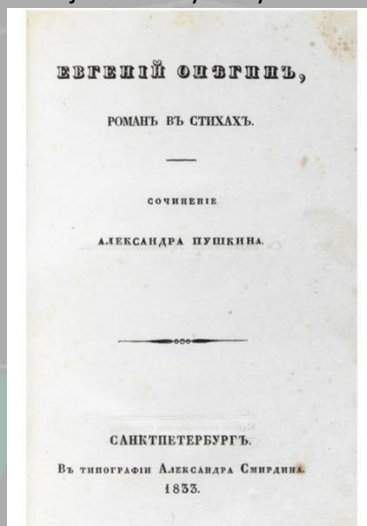
Jsem šťastný, že se mi podařilo proměnit svůj dětský sen ve skutečnost. S úsměvem na rtech vzpomínám na své polštářové bicí a jsem snad i trochu hrdý na svoji vytrvalost, s níž jsem překonal počáteční nedůvěru svých blízkých.

David Novák (2. MP)

Průvodce seznamem četby k maturitě

V tomto čísle jsme sáhli do ruské literatury, konkrétně jsme vybrali Alexandra Sergejeviče Puškina a jeho Evžena Oněgina - román ve verších. V příběhu se se prolínají prvky romantismu a realismu. Oněgin je založen romanticky, je znechucen životem ve své společnosti. Představuje typ ruského šlechtice, který je plný velkých předsevzetí a úmyslů, od nichž však postupně upouští, až se mu vytratí i sám smysl života, a stává se z něj tzv. zbytečný člověk.

Děj se odehrává na začátku 19. století jednak na ruské vesnici a jednak v Moskvě. Oněgin přijíždí na venkov, aby se ujal dědictví po zemřelém strýci. Dosud jenom hýřil a teď se začíná nudit. Seznámí se s mladým statkářem, básníkem a nepraktickým snílkem Vladimírem Lenským. Ten ho zavede do rodiny Larinových, kde pozná sestry Olgu a Taťanu. Táňa se do Oněgina zamiluje, píše mu dopis plný lásky. Oněgin ji odmítá a naschvál flirtuje s Olgou, snoubenkou Lenského. Dojde k souboji a Lenský je zabit. Taťána odjíždí s matkou do Moskvy a provdá se za staršího generála

knížete Gremina. S Oněginem se setkává po letech v Petrohradu na plese. Ten po ní začíná toužit, píše jí dopisy, navštíví ji, vyzná lásku, ale je odmítnut, i když ho Táňa stále miluje. Dala přednost svým vysokým morálním hodnotám a zůstává věrná svému muži, a Oněgin tak ztratil poslední naději, že jeho život bude mít ještě význam. Stal se obětí sebe sama. Podle románu složil ruský skladatel Petr Iljič Čajkovskij stejnojmennou operu. Obsáhlou scénickou hudbu k dramatizaci románu napsal Sergej Prokofjev. Evžen Oněgin se dočkal také filmového zpracování, a to v několika podobách.

Jsmo snad všichni Angličané, ne?

Kliceprvo divadlo má za sebou úspěšnou premiéru hry Vincenc. Režie se ujal Petr Štindl a drama bylo představeno na hlavní scéně Klicperova divadla v hereckém obsazení Natálie Řehořová, Jiří Zapletal, Kamila Sedlářová a Jan Vápeník. Toren Betts, autor hry, patří mezi oceňované anglické dramatiky a scénáristy. Vincenc je jeho první drama přeložené do našeho jazyka, český divák se tak s ní setká vůbec poprvé.

Intelektuálové Oliver a Emily se přestěhují z Londýna na sever Anglie. Chtějí, aby jejich dítě vyrůstalo mezi tzv. skutečnými lidmi. Mají souse-

dy Alana a Dawn, kteří jsou pozváni na sousedskou návštěvu. Setkávají se tak dvě kultury. Vzorná salonní a poněkud přízemní až primitivní. Kolem domu zároveň brousí otravný kocour Vincenc

Jde o konverzačně-situační komedii s humornými i vážnými tématy. Záleží jen na divákovi, jak se pobaví a jak ho téma, které je v mnohém velmi aktuální, osloví.

Tipy na web

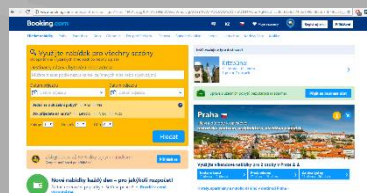
Baví Vás cestovat nebo prohlížet si místa, kam byste mohli jet, či se jen dozvědět, jak to v jiných částech planety vypadá? Pak mám pro Vás pár tipů na web!

Pokud se na zajímavé kraje naší země pouze rádi koukáte, doporučíme vám skvělou stránku, kde můžete najít 360° panoramata různých a opravdu nádherných míst. Zajímá Vás, jak například vypadá Peru ze vzduchu? Poté navštivte stránku:

<http://www.airpano.com/>

Už Vás přestalo bavit pouhé prohlížení a rádi byste někam vycestovali? No jo, ale kde bydlet? S tím Vám pomůže stránka www.booking.com. Hledáte-li luxusní pětihvězdičkový hotel či ten nejlevnější sdílený pokoj v hostelu, je tato stránka ideální!

A do třetice všeho dobrého! Totiž – už víte, kam cestovat, kde najít ubytování, jenže s kým pojedete? Nikdo z kamarádů nemá čas? Pak je tu tahle skvělá facebooková stránka, kde najdete lidi, s kterými můžete cestovat, i

když chcete podniknout jen výlet po ČR. A jako bonus se zde často objevují velmi výhodné ceny letenek. Tak hurá na to, stačí si jen na fcb vzhledat: „Cestování, spolucestování, cestovatelská seznamka“.

